

UFO-NYTT 5

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

1978

Årgång 2.

*Kavalkad över aktuella
UFO - händelser och ökad
kunskap om UFO - fenomen*

UTGIVEN AV:

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485-371 48
Postgiro 92 64 11 - 0

UFO - NYTT

Är en informations-
och medlemstidning,
Utgiven av:

KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485-371 48
Postgiro 92 64 11 - 0

Redaktör och ansvarig
utgivare:

Bert Petersson,
Tel: 0480/25312.

Red. Sekr.

Leif Andersson,
Tel: 0485/37148.

Redaktionens adress:

UFO - NYTT,
Box 3001,
381 03 Kalmar.

Allt arbete med denna
tidning: planering
tryckning m.m. sker
ideellt och oavlönat.
"Tidning" låter kanske
lite ambitiöst och det
skall därför klart
sagas ifrån, att tryck-
utförande och utseende
spelar här en underord-
nad roll. Textmaterialet
kommer inte heller att
redigeras - stavfel och
grammatiska snedsprång
får också tolereras.

Hör av er!

Som ny redaktör och ansvarig ut-
givare av UFO-NYTT, vill jag åst-
adkomma en så pass bra och inne-
hållsrik tidning som möjligt. För
att åstadkomma detta krävs en god
kontakt med läsekretsen, därav
ovanstående rubrik. Så hör av dig
till UFO-NYTT!!! Skriv en insänd-
are, ta upp något ufo-problem, ja
precis vad som helst är du väl-
kommen att skriva om.

I detta nummer har på grund av
platsbrist referatet från Henry
Kjellssons "Förntida teknik" ut-
gått, men vi återkommer med ett
nytt avsnitt i nästa nummer av
UFO-NYTT.

Höstens ufo-aktiviteter har på-
börjats lite varstans. Här på
Öland har vi haft ett par natt-
observationer vid det här laget.
Som vanligt är vi ute och obser-
verar vid "fel tidpunkt". Se art-
ickel "Ufo's på Kalmarhimlen".
Jag har också varit och besett
de ryska rymdutställningen uppe
i Stockholm. Därifrån har vi kli-
ppt ihop lite materiel, jag hop-
pas det går bra med "utrikiskan".

Bert Petersson

Bidrag från läsekretsen i form av articklar
och diskussionsinlägg mottages tacksamt.
För att underlätta den redaktionella bear-
betningen, bör manuskripten skrivas på
skrivmaskin, med enkelt radavstånd. Var god
observera att manus endast skrives på
bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO - NYTT,
Box 3001,
381 03 Kalmar.

Nu har Pluto fått en måne

— FRÅN VÅR STOCKHOLMSREDAKTION —

Också Pluto har en måne, Charon. Denna upptäckt, som gjordes i slutet av juni, avslöjar enligt amerikanska astronomer också att denna i vårt solsystem längst bort belägna planet också är den minsta.

I och med upptäckten av Plutos måne är det nu bara Merkurius och Venus som saknar drabanter.

Astronomen James Christy upptäckte Plutos måne vid studier av fotografier tagna i april förra året vid observatoriet i Flagstaff, Arizona.

På flera plåtar syntes tydligt vad som tycktes vara en "utbuktning", å planetens yta. Denna utbuktning visade sig vara en måne.

Sedan dess har kompletterande observationer och mätningar bekräftat Christys upptäckt.

Enligt astronomerna har upptäckten bidragit till att man bättre kan beräkna Plutos massa och diameter.

Preliminära mätningar som gjorts ger vid handen att Plutos diameter uppgår till mellan 2 400 och 2 900 kilometer. Den nya månen har en diameter av mellan 800 och 965 kilometer och befinner sig på ett genomsnittsavstånd från moderplaneten av 19 300 kilometer.

Fram till Christys upptäckt ansågs allmänt Merkurius vara vårt solsystems minsta planet med en diameter av 4 875 kilometer. Som jämförelse kan nämnas att jorddiametern är drygt 12 700 kilometer.

När de avslöjande fotografierna av Pluto togs befann sig planeten på ett avstånd av 4,5 miljarder kilometer från jorden. Plutos omloppstid runt solen är 248 år.

Charons omloppsbana runt Pluto är 6,3 dagar, lika lång tid tar det för Pluto att vrida sig ett varv runt sin egen axel. Därmed är Pluto och Charon det enda planet-drabant-paret i vårt solsystem med en sådan synkroniserad bana, vilket gör att Charon i stort sett hela tiden befinner sig på samma plats på himlen sedd från Pluto.

Charons omloppsbana berättar också enligt astronomerna mycket om Plutos massa och täthet. De data som hittills tagits fram antyder att Plutos täthet är något större än den hos vatten och att planeten med största sannolikhet inte består av fast materia.

Clyde Tombaugh, som upptäckte Pluto 1930, förklarade sig vara "något överraskad, men glad" över upptäckten av Charon.

Tombaugh, professor emeritus i astronomi vid universitetet i Mexico City, berättade telefonledes att han sedan länge misstänkt att Pluto haft en drabant.

— Men de instrument vi förfogade över på den tiden räckte inte till och Pluto befann sig då dessutom längre bort, förklarade han.

TEFAT. Flera radarstationer på den nordjapanska ön Hokkaido spårade mystiska flygande föremål under en timmes tid från kl 22.30 lokal tid på torsdagen. Föremålen flög med bara 70 kilometers fart och på 900 till 1 800 meters höjd över Nemurosundet öster om ön. Sex jaktplan sändes dit — men kunde inget registrera, trots att markradarn alltså spårade "tefaten". (TT-AFP)

FN tittar på tefat?

NEW YORK (TT-AFP)

Den lilla östaden Grenada i Karibiska havet har åter krävt att FN:s generalförsamling skall ta upp problemet med så kallade UFO:s — icke identifierade flygande föremål eller vardagligt uttryckt flygande tefat.

I fjol stod frågan på generalförsamlingens dagordning på Grenadas begäran, men den resolution som ölandet framlagt kom aldrig upp till omröstning.

I ett brev som offentliggjordes i veckoslutet har emellertid Grenadas FN-ambassadör Francis Redhead än en gång tagit upp ämnet och krävt att ett särskilt FN-organ skapas för att samordna och granska forskningen kring UFO-observationerna och liknande fenomen.

Grenadas regeringschef sir Eric Gairy har inlett något av ett personligt korståg för tefatsfrågan i FN. När han förra året talade i generalförsamlingen manade han till en internationell undersökning av problemet.

Upptäckt himlakropp

En himlakropp som närmast kan beskrivas som en kosmisk blåslampa och med en inneboende energi motsvarande tio miljarder solar har upptäckts av amerikanska astronomer.

Det nya objektet är beläget i stjärnbilden Lilla Björn på ett avstånd av 400 miljoner ljusår.

— Himlakroppen spyr ut en sex ljusår lång "låga", förklarar Dennis Meredith vid Californiens teknologiska institut.

Snart är den löst — norrskenets gåta

WASHINGTON (TT-Reuter) Vetenskapsmän vid geofysiska institutet i Alaska meddelade på söndagen att de snart kommer att kunna förutsäga både när det blir norrsken och skenets styrka. Därigenom blir det möjligt för kraft- och kommunikationsföretag att förebygga störningar som orsakas av himlafenomenet.

Norrskenet (lat. Aurora Borealis) KAN SES ÖVER Alaska, Kanada, Island och Skandinavien men ibland även längre söderut. Ett liknande fenomen, Aurora Australis, förekommer i ett bälte runt Antarktis.

Norrskenet kan förorsaka allvarliga radarstörningar i radar- och navigationsinstrument, i satelliter och kraftledningar.

Vetenskapsmännen vet nu att norrskenet uppstår vid en gigantisk elektrisk urladdning på mellan 100 och 500 kilometers höjd i

polarregionerna. Urladdningen, som drivs av en kraftfull "himmelsk generator", kan mäta upp till 100 miljarder watt.

"Den himmelska generatoren", magnetosfären, uppkommer när solvinden — en partikelström — når Jordens magnetfält.

Professor Akasofu, ledare för Alaskaprojektet, sade i en forskningsrapport inför amerikanska vetenskapsakademien att "vi har funnit att en viss kombination av tre faktorer kontrole-

rar generatorns effektivitet och sålunda norrskenets intensitet och förekomst".

De tre faktorerna utgörs av solvindarnas styrka samt magnituden och läget hos det av solvindarna kontrollerade magnetfältet.

Akasofu sade att närmare bestämning av norrskenets förekomst och styrka kan göras när data om solvindarna når jorden från en satellit — "Sun-EARTH Explorer" — som skall sändas upp senare i augusti.

Unika fakta om sommarsolen

Solen är det strålände centralt i vår lilla galax av världsrymden. En fantastisk värme- och livscentral som vi alla längtar efter att få se skina från en molnfri himmel.

Vetenskapsmännen beräknar att vår sol är "bara barnet" trots att den fyllt tre miljarder år. Den ska ha minst tio miljarder år kvar att stråla...

Om solen och dess betydelse för människan genom tidernas lopp ger er följande artikel en mängd unika fakta. Är det kärnreaktioner som ger solen dess otroliga energi?

Det är inte så underligt att forntidens primitiva människor trodde att solen — under jordens gryningstid — haft förmågan att alstra liv genom s.k. "själv-tändning".

Urmänniskan såg den flammmande himlakroppens liv-givande verkan på gröda och djur och böjde sitt huvud i vördnad. Egypterna hyllade sin segerrike solgud, så även det vilda arkefolket i Mexico, som byggde pyramider till gudens ära och blidkade den med människooffer. Eskimåerna håller fortfarande sin solfest när himlen åter ljusnar för första gången efter vinterhalvårets svarta mörker.

□ ALLT SLOCKNAR

Solen är inte bara centrum i vår galax. Den är allt för vår fortsatta existens och när den slocknar — om så där tio miljarder år — så slocknar också allt liv i vårt solsystem.

Ändå visste mänskligheten förvånansvärt lite om solen långt in på 1600-talet. Man trodde solen var en planet och de mätningar man gjorde var otillfredsställande. De gjorde solen 20 gånger mindre än vad den är. Kopernikus placerade solen i världssalltets mitt och förutsatte att planeterna rörde sig runt den. Hans "kätterska" teori offentliggjordes 1543 men det var det unga geniet Galileo Galilei — mannen som gav oss den hydrostatiska vågen, kikaren som är uppkallad efter

honom, som mätte bergen på månen och fastslog att den alltid vände samma sida mot jorden, som upptäckte Saturnus ringar, solens rotation runt sin egen axel och studerade solfläckarna, geniet som klart redovisade Venus olika faser och skapade teorin om kroppars fall — som den nutida, astronomiska vetenskapen fick en solid grund att utvecklas ifrån.

En fackla tycks alltid hållas brinnande i vetenskapens tjänst. När Galilei avled 1642 så föddes Isaac Newton som arbetade vidare efter föregångarens riktlinjer och skapade den betydelsefulla "allmänna gravitationslagen". (Ni minns väl historien om Newton och äpplet?) En fyrbåk slocknar, en annan tänds...

□ HELVETESKITTEL

Solen är den verkliga helveteskitteln med jättedimensjoner. Så fantastisk att inte ens "Dante" kunnat föreställa sig den. Handplockar man lite bland de data vi känner till om solen så får man en god anledning känna sig "liten på jorden".

Solens medelavstånd från jorden uppgår till 149,7 miljoner kilometer och dess massa är 333.400 gånger så stor som jordens. Den har en medeltäthet som är en fjärdedel av jordens — eller om man så vill — 1,4 gånger större än vattnets. Tyngdkraften vid dess yta är 28 gånger större än jordens.

Varifrån kommer UFO?

Märkliga händelser sker i vår värld. Jag tänker inte på politiken, maktspelen mellan kandidaterna till de åtrådade platserna. Inte på affärsvärldens drömmar om de stora kovorna. Inte på forskarnas provrör och teknikernas framsteg, utan på det som sker i den osynliga världen.

Tidigare betraktades inom vetenskapen tron på Gud, änglar och uppenbarelser av individer från den osynliga världen, som tecken på att man var omogen och barnslig. Man sade: »Jag tror på vetenskapen — det som man kan ta på och studera med sina ögon.» Men nu upplever vi en våg av intresse för just det man inte kan ta på och se med sina ögon. Man kastar i vissa kretsar bannbullen mot både vetenskapen och kyrkan, vilka man menar har förhindrat människor att få en rätt kunskap om verkligheten, därför att de varit fastlåsta i sina dogmer. Kyrkan är ju inte heller lika med den gudomliga uppenbarelsen.

Ta som exempel frågan om UFO eller de flygande tefaten. Man har länge hävdat att det inte kan vara någonting verkligt, utan att det är något fiffel med dem. Men bara för några dagar sedan stod det t.ex. i Nerikes Allehanda att några ungdomar i Hallsberg såg och fotograferade ett flygande »icke identifierat föremål». Det är många som är skeptiska och menar att folk ser syner mitt på ljusa dagen. Andra ger sken av att det måste finnas helt naturliga orsaker såsom reflexer från jorden, flygplan som speglar sig på molnen eller att det är farkoster som gjorts av supermakterna och att de hålls hemliga på grund av militär sekretess. Andra tror att det är utomjordiska varelser som kommer för att utforska jordevarelsernas hemligheter. Böcker skrivs, konferenser hålls och människor funderar vad det är fråga om. (En sådan konferens hölls i Stockholm tidigare i vår.)

Vid genomgång av olika böcker som handlar om dessa »icke identifierade flygande föremål», finner man t.ex. hos K. Gösta Rehn i hans bok *De flygande tefaten — Dokument och teori* en sådan fast grund

för tillförlitligheten i observatörernas förmåga att iakttä och återge vad de sett, samt därtill en sådan mängd vittnesbörd, att det ligger bortom alla tvivel att det inte i de flesta fall skulle vara sant och äkta. Observatörerna har dessutom haft tekniska hjälpmedel som kameror, radar och annan teknisk hjälp, som ytterligare bestyrker äktheten. Naturligtvis finns det en del fall där skämtare sökt att medelst fototrick göra sig rubriker, men med stor marginal finns fakta kvar som gör att man måste ta det här på fullt allvar. Dessutom har inte alla föremål setts i luften på kortare eller längre avstånd, utan också landade på marken, där små individer iakttagits utanför sina »tefat».

Vad är då dessa flygande tefat?

Det är helt uteslutet att det är hemliga farkoster som supermakterna byggt, för skulle någon ha luftfarkoster av den sort som observerats, skulle det vara en världsrevolutionerande, sensationell uppfinning. Ingen militär skulle ge sig förrän hans lands försvar hade de här flygfarkosterna. Säkert skulle de därefter inte längre använda sig av de nu kända, ty de är helt antikverade i förhållande till dessa okända farkoster. De flygare som sökt komma dessa in på livet, säger att vår världs snabbaste flygplan inte har en chans. (Det närmaste de kommit är 4,5 km.) De säger, att det ser ut som om dessa tefat har något varselinstrument som tänder dess drivkälla, vilket gör att då människor närmar sig försvinner de med en oerhörd hastighet. Man har uppmätt hastigheter på över 14.000 km i timmen, men gränsen ligger nog inte alls där. Då har farkosterna ett rödaktigt sken. De kan stå stilla i luften och kan göra tvära girar som något »jordiskt» flygplan inte kan klara av.

Hos en god vän i Los Angeles träffade paret Lorentzen piloten D., som tjänstgjorde i flottans flyg under Koreakriget och var en av de sex som bevittnade sensationella möten med UFO. Han säger: »Objek-

ten hade ett utseende som försilvrade speglar omgivna av en rödaktig glöd. De var formade liksom en hatt på en kuli och de hade ovala gluggar från vilka strålade ett koppargrönt ljus, som ibland skiftade till blekt pastellfärgat. Ovanför gluggarna fanns en skimrande röd ring som omslöt överstycket. När föremålen var över oss kunde vi se botten delen. I mitten på undersidan fanns ett cirkulärt område alldeles kolsvart utan reflexer. Det var helt enkelt som svart bläck och det var märkligt att iakttä att hur hela föremålet än dallrade i manövrarna, så höll sig denna svarta cirkel i underdelen alldeles orörlig.» På en fråga av fru Lorenzen svarade D., att han »kände en hotta i kabinen, som han beskrev som en högfrekvensvibration... Pilotens plan testades grundligt efteråt, men han fick aldrig veta resultatet, utom det att instrumenttavlan hade blivit starkt lysande och att alla filmerna i kanonkamerorna blivit dimmiga och exponerade.»

Fru Lorenzon frågade: »Varifrån tror ni de kommer?» Piloten svarade: »Jag skulle anta för mycket om jag skulle försöka att definitivt ange deras ursprung. Men detta vet jag, att dessa ting var produkter av intelligenser långt högre än våra egna, av en vetenskap långt mer avancerad än vår. De måste komma från yttre rymden. Det finns inget annat svar.» (Rehn, s. 88, 89.) Här var det fråga om sex piloters observationer. De gav en samstämmig observation, och de hade radarregistrering. Strålning satte deras instrument ur funktion. Det står: »Fallet syns omöjligt att bortförklara ur teknisk-vetenskaplig synpunkt.»

Det här ger en bakgrund till vad Sir Harold Spencer Jones, en engelsk kunglig astronom, citerar: »Att tänka att det inte finns mer världar än en, är varken i strid med förnuftet eller Bibeln. Om Gud är ärad genom att skapa en värld, så skulle han äras än mer genom skapelsen av många.» Det är Bibelns direkta uppenbarelse till oss att det finns intelligenta varelser på andra planeter och andra solsystem, men enligt vad forskare beräknat är det inte troligt att det finns någon bebyggelse och något liv på andra planeter i vårt eget solsystem. Det är då antingen för nära och för varmt eller för långt ifrån solen och för kallt för att liv skall kunna existera. De olika planeterna fyller andra viktiga uppgifter i systemets balans.

Ja, vad finns det egentligen där bortom — dit varken det naturliga eller det optiska förstärkta ögat ser.

Beundran inför universum

I sin insändare 4 aug citerar herr Svensson i Torsås "Hemmets Vän" för att övertyga mig och andra om att Albert Einstein trodde på en personlig Gud.

I stället för att citera en religiös tidskrift borde herr Svensson ha citerat Albert Einstein själv. I "The World as I see it" (Min världsbild) skriver denne: "Det var upplevelsen av det mystiska - ofta med ett inslag av fruktan - som skapade religionen. Känslan av att det finns en helhet, som vi inte kan fatta med förnuftet, som en skapelse av en överlägsen intelligens och av strålande skönhet, endast tillgänglig för vårt förnuft i sina mest elementära delar - det är vetenskapen om detta och denna känsla, som innebär den sanna religiösa attityden; i denna mening, och endast i denna, är jag en djupt religiös människa. Jag kan inte föreställa mig en Gud, som belönar eller straffar sina varelser, eller har en vilja av det slag vi känner inom oss själva. En individ, som överlever sin fysiska död, ligger också bortom mina begrepp, inte heller vill jag ha det annorlunda; sådana föreställningar är till för skräcken och den ohejdade egoismen hos svaga själar".

Albert Einsteins religion var beundran inför universums skönhet, och "Hemmets Vän" har verkligen lyckats lägga ord i munnen på den kände fysikern, som han aldrig har yttrat. Men det är nu en gång typiskt för religionen att låta ändamålet helga medlen. Wernher von Braun's förord talar också blott om en högre intelligens bakom universum av samma slag som Einstein tänkte sig, och för von Brauns del gäller fortfarande mitt citat av 29 juli.

Eftersom jag här har berört något av vad två forskare med anknytning till rymdforskningen har sagt, kan det vara intressant att studera vad några nutida forskare anser vara en synsätt av vår tids vetande om liv i universum. Kjell Johansson, Lars Old Lodén och Lars Lundin har i en studiebok med titelfrågan "Ensamma i rymden?" (utg. 1978, Studieförlaget) sammanställt kompendier ur en akademisk kurs om livet på jorden och förutsättningar för liv i rymden.

Boken tar upp olika teorier om solsystemets uppkomst, beskriver solsystemets nuvarande utseende och ger en inblick i hur man tänker sig dess framtid. Så förs den vetgirige ut i det stora universum. Därmed är grunden lagd till en beskrivning av våra försök att finna liv bortom solsystemet. Fråga om livets uppkomst och utveckling tar man även upp religiösa aspekter och konstaterar bl a: "I 1:a Mosebok, 1:27, återfinner vi frasen - - Gud skapade människan till sin avbild - - . Denna formulering är onekligen svår att acceptera utifrån nutida vetenskaplig världsskådning och får väl i praktiken desavueras (ogillas, min anm.). Den återspeglar endast den gamla inställningen om människans särställning i tillvaron".

I de följande kapitlen "Livets ursprung" och "Livet på jorden" placeras följaktligen människan in som en sentida produkt av utvecklingen. Så övergår man till att belysa möjligheterna för liv i universum från olika synpunkter och diskuterar kommunikation mellan eventuella civilisationer i rymden jämte tänkbara teknologier, språk och koder för kontakt med dessa tänkta intelligenser.

Boken avslutas med frågan "Besök från yttre rymden?". Här ges en intressant belysning av fenomenet UFO, och man konstaterar, att det ringa antalet oförklarade observationer kommer att nedbringas ytterligare genom fortsatta forskningar inom exempelvis den atmosfäriska plasmafysiken, och man anser att även resten av fenomenen nog också en dag kommer att få sin naturliga tolkning, när vi fått ökade insikter inte bara inom astronomin och fysiken utan också inom meteorologin, psykologin och andra berörda discipliner. Man är optimistisk beträffande förekomsten av levande organismer och samhällen, även långt avancerade sådana, utanför jorden, men konstaterar att vi hittills inte registrerat ett enda indicium på närvaro av utomjordiskt liv vare sig primitivt eller avancerat. Boken är intressant även för den, som inte tänker ta 5 akademiska poäng på studiet av livsbetingelserna i universum.

Jättemammul funnen djupfryst

Resterna av en mammut, som tros vara den största vetenskapen känner till, har påträffats i den eviga isen på Taimyrhalvön i Sovjetunionen och förts till zoologiska institutionen i Leningrad. Mammuten, som troligen var 50 år gammal då den dog, fanns i dessa trakter för 40 000 år sedan.

Mammutresterna upptäcktes då forskare fick syn på en bete som stack upp ur isen. Med hjälp av motorsågar togs mammutens huvud och ben fram ur isen. Resten av kroppen tros ha blivit upptäckt av andra förhistoriska djur som använt mammutens kadaver som en sorts matreserv under den varmare årtiden på tundran.

Måtten på mammuten har verkligen förvånat zoologen Mikolaj V. Veretjagin, som nu leder undersökningarna av fyndet. Huvudet väger utan betar 300 kilo, betarnas diameter vid roten är två och en halv decimeter och fotulornas omkrets är en halv meter.

UFO:s på Kalmarhimlen? - Utan tvivel var det flygande tefat!

Nu är det snart dags för "närkontakt av tredje graden" i Kalmar. Åtminstone om man får tro vittnesbörden från några av Kalmar UFO-entusiasters ögon. På lördagsnatten siktades nämligen vid östra Öland ett mystiskt föremål i en zick-zackande kurs från söder med kurs norrut.

Vittnena, vilka enligt uppgift är absolut tillförlitliga men med tanke på sakens känsliga karaktär vill vara helt anonyma, berättar vidare att föremålet efter några sekunders stillastående plötsligt försvann rakt ut i rymden. Denna slutsats drogs då föremålet i blickpunkten hos vittnena blev allt mindre, d v s avlägsnade sig i rakt uppstigande led.

En märklig iakttagelse gjordes också vid elvtiden på söndagsförmiddagen av en enligt uppgift mycket tillförlitlig d anställd inom flygvapnet.

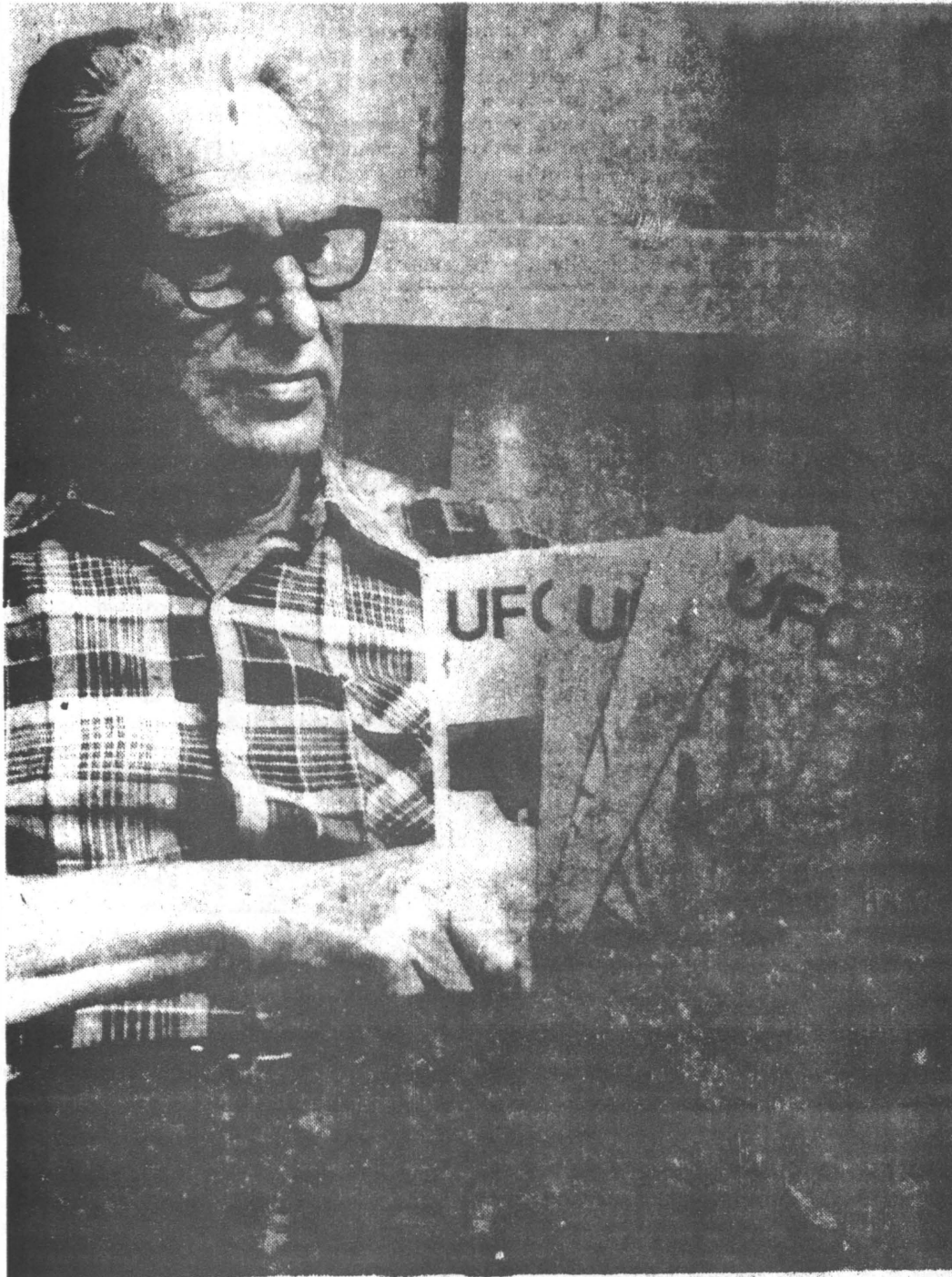
Denne, vilken med tanke på sakens känsliga karaktär också vill vara anonym, såg vid nämnda tidpunkt plötsligt ett suddigt, nästan

genomskeinligt föremål med vaga konturer cirkla runt på flera tusen meters höjd i 70 grader östlig riktning, från Kalmar sett.

Under 10 - 15 sekunder gjorde föremålet under hög hastighet cirklar motsvarande ungefär tio gånger dess egen storlek. Därefter försvann "det" helt sonika.

UFO-entusiasterna i Kalmar län uppmanar nu allmänheten att hålla ögonen lite mer öppna än vanligt och stundom också slänga några forskande blickar i riktning himlavalvet. Enligt expertisen på UFO:s i Kalmar kan det av de nya upptäckterna på himlavalvet att döma, tänkas att vi återigen har hamnat i en sk besöksstid!

K-G

Gunnar Schelins stora intressen förutom trädgården just nu är dvärgtaxen Maja och UFO:s — oidentifierade flygande föremål.

Här är FLYG

— Myndigheternas sätt att handskas med UFO-frågan är förunderlig, tycker Gunnar Schelin, Borg-holm, medlem i Kalmar-Ölands lokalförening för UFO:s. UFO är egentligen ett amerikanskt uttryck och betyder fritt översatt oidentifierade flygande föremål, eller flygande te-fat.

Tefatsspöket är myndigheter-nas käpphäst. Rapporter om iakt-tagna landningar, störade tefat och jordvarer som blivit ut-satta för strålning suga upp och försvinner. Efter en tid förvrängs händelserna med långsökta eller orimliga förklaringar eller tigs ihjäl, menar Schelin, och fort-sätter:

— Det finns för många bevis på påhållning utifrån. Det löjliga i myndigheternas agerande är de-ras tro på att mänskligheten skulle råka i panik om sanningen kom fram. Vi har sannolikt haft påhållningar utifrån så länge mänskligheten har funnits och ville de, så hade de här varer-serna invaderat oss för länge sedan utan att vi hade kunnat lyfta ett finger. Det vore bättre med ett offentlig-görande och ett kontaktbesök-an-de.

Gunnar Schelin har en familje-medlem som såg ett flygande tefat för cirka 30 år sedan. Så här säger Gunnar:

— Det var i Smögen. Tre stycken runda föremål som stod

Källa:

GIRAFF ELLER UFO?

Jag har många gånger funderat över vad slag av måttstock världspressen har när det gäller att avgöra vilket slag av nyheter som är de mest angelägna.

Förra året publicerades ett tele-gram som omtalade att en giraff i London, efter ett samlag vägrade stiga up. Det är svårt att förstå att något dylikt kan intressera en större allmänhet.

Vad som däremot förvånar är att nedanstående sensationella händelser aldrig har blivit publi-cerade i dagspressen:

Att ett enormt stort flygande te-fat observerats av tusentals öbor och turister på de tre Kanarie-öarna, Fuerteventura, Gran Canaria och Teneriffa.

Att objektet släckte all belys-ni ng i staden Las Palmas, och dessutom förorsakade stora radio-och TV-störningar.

Att fyra radarstationer fångade in föremålet.

Att observatoriet Insana obser-verade och rapporterade fenome-net.

Att den spanska korvetten Atre-vidas befälhavare kapten Ramon Bartiso rapporterade till marin-ministeriet att objektet stod stilla en halv timme över fartyget och därvid sände ner en ljuskägla om-fattande en cirkel på en kilometer.

Att föremålet då det förflyttade sig mellan de olika öarna hade en hastighet på ca 3 500 km.

Att ingenjören J J Benitez tog 36 färgfoton av UFO:t.

Att läkaren Julio Padron y Leon, en taxichaufför Paco Esté-

vez Garcia samt en patient befann sig endast 30 meter från objektet då det landade i ett lökfält.

Att de tillsammans med ett tju-gotal bybor såg två tremeters va-relser.

Att de spanska militärmyndig-heterna officiellt tillkännagivit att ovanstående händelser verkligen ägt rum.

Gunnar som tror på ANDE TEFAT

sedan vippade de till och olikfärgat sken spreds. Utan ett ljud gled de snett uppåt i perfekt trekantsformation. Det var många som såg fenomenet.

Då anslöt sig Gunnar till GICOFF – Göteborgsföreningen för oidentifierade flygande föremål.

Där var han medlem och jobbade som fältrapportör i flera år, sedan gick han över till UFO – Sverige som har sitt säte i Köping. Nu hör Gunnar till Ölands lokal-förening och på lördag ska höst- och vinterseansens observationskvällar börja. En kväll var fjortonde dag tar man ett 16 meter högt observationstorn i besittning för några kvällen- och nattimmar. Tidigare bevakades himlen hela nätterna, men nu har bevakningen reducerats till omkring sex timmar varannan vecka. Då finns hela UFO-Sverige på benen och eventuella observationer larmas över hela nätet med riktningangivelser och annat som kan vara av intresse.

Gunnar har en god vän som heter Gideon Johansson och som var ställverksföreståndare i Mariannelunds samhälle. Gideon miste ett ben på grund av ett flygande tefat, säger Gunnar.

Det var natt, och Gideon var i tjänst. Plötsligt alocknade alla ljusen i samhället och Gideon gick ut för att se vad som hade inträffat. På trottoaren en bit ifrån hade ett underligt, kupolliknande föremål landat och föremålet var det enda i samhället som var belyst. Gideon gick närmare för att titta. Föremålet stod en aning på kant men strålarna träffade Gideons ena ben.

Två män klev ur men gick tillbaka. Sedan lyfte föremålet utan ett ljud och försvann. Då hade folk hunnit samlas, men på bebrögt avstånd. 16 vittnen fanns. Bara Gideon hade kommit i absolut närhet av föremålet.

En halvtimme senare började benet att värka. Dagen efter fick Gideon söka läkare. Men läkarna kunde inte begripa vad som hade drabbat hans ben. Det blev fler läkarbesök och värken ville inte upphöra. Efter en tid tvingades läkarna amputera hans ben utan att ha klart för sig vad han hade råkat ut för.

En tid efter amputationen fick Gideon kontakt med Gunnar och de började brevväxla. Då fick Gunnar veta hela historien.

Men det finns mera:

– Det var den 20:e augusti 1974 mellan 9 och 10.30, berättar Gunnar Schelin. Det kom ett lysande föremål i söder. Diakusliknande med kupol på ovanvidan. Det hade gult lyse ovan och vitt inunder. Rätt många bland lasarettspersonalen i Borgholm såg det.

– Självtod jag i Åkerhagen när det kom. I Kalmar hade en polispatrull sett det och i Förlösa stod föremålet stilla över en stuga i 15 minuter. Det sänkte sig och tre pelare av gult ljus eller eld sänkte sig mot marken.

– Jag såg ingen människa men föremålet stod stilla så i ungefär en timme, sedan lyfte det och gav sig ut över Öland. Borgholm, Stora Rör och Alby såg samma sak. I Alby var det en hel skola med både lärare och elever som blev vittnen. Man stod som paralyserad och bara tittade och man

kom sig inte ens för att tänka på fotografering, ännu mindre att hämta en kamera.

Gunnar Schelin har inte helt gått in för UFO:s.

När han börjar räkna efter har han haft inte mindre än 20 hobbies. Han började med scouting, fortsatte med konst – han målade själv – cyklade, seglade, studerade Bibeln trots att han inte är religiös, var fotboll- och bandyspelare utan att själv vara aktiv och massor av andra saker.

Idag är han 70 år fyllda och klev av förvärvslivet som 1:e posttjänst. Han började som lokalbrevbärare och sedan bar det fråg uppåt i graderna.

Men han hinner inte sakna jobbet närmast. Han har sin dvärgtax Maja och mängder av intressen.

...alla tror inte

□ Gunnar Schelin är en flitig teffatkränkt i Ölandsbladet om UFO:s, flygande tefat. Men det är inte alla som tror som Gunnar. Ibland kommer det en "motståndare".

Varför får inte jag se några UFO – jag som spejar så flitigt både dag och natt? Jag tror varken på påven eller homeopaten, men jag skulle så gärna vilja tro på besök av små gröna män.

Vad är det för fel på mig – har jag en svart fläck på hjärnan där Gunnar Schelin har en vit, eller är det min farliga objektivitet som ligger mig i tefatet?

Jag väntar och väntar, med blicken mot himlen.

ONT I NACKEN

Ölandsbladet.

UFO-OBSERVATIONER

Den 20 oktober 1976 överlämnade det Spanska flygministeriet till journalisten Juan José Benitez från Bilbao ett tjockt aktstycke på 78 sidor betecknat: Rapport om UFO". Det innehöll dokument från flygvapenministeriet, med militära vittnesberättelser och foton, radarrapporter, samt filmer tagna av jaktplanspiloter, med detaljerade rapporter om nedanstående UFO-händelser:

1. En UFO den 20 mars 1964 i provinsen Sevilla. 2. En UFO den 8 juni 1967 i Första Luft-Regionens luftrum. 3. En UFO den 19 december 1968 över Madrid. 4. En 1969 under flygning Palma-Barajas. En UFO den 26 september 1969 i provinsen Girona. En UFO den 23 februari 1971 i Tredje Regionens luftrum. En UFO den 26 september 1973 under nattflygning. En UFO den 24 november 1974 på ön Gran Canaria. En UFO den 1 januari 1975 i närheten av

Burgos. En UFO den 2 januari 1975 på skjutfältet i Bardenas Reales. En UFO den 14 januari 1975 ovanför avskärningen av Reaktor-Skolans forskningsanläggning. 12. En UFO den 23 juni 1976 på öarna Fuerteventura och Gran Canaria. (Slutnämnda händelse är den om vilken jag berättade i min tidigare insändare.)

Man frågar sig osökt: Vem eller vilka är det som håller sådan exceptionella tilldragelser hemliga, och ej tillåter press, Radio och TV att delge dem till en större allmänhet?

Från allmänheten

UFO-filmen "Närkontakt av tredje graden" heter årets film. Den har slagit alla hitintills varande rekord ifråga om inspelningskostnader, reklam och publik. Inte ens "Hajen" eller "Borta med vinden" har kunnat mäta sig med "Närkontakt..."

Etthundra miljoner har lagts ned på inspelningen och fyrtio miljoner på reklam, och publikströmmarna har varit enorma.

Storstadspresen har i regel haft två helndor med recensioner. I våra trakter har "Närkontakt..." inte väckt så stort uppseende och recensionerna i kalmarpresen har varit relativt blygsamma. Filmen har gått två veckor på Centrumbio i Kalmar och Warner-Columbia har haft vänligheten att inbjuda under-tecknad att gratis bevista en föreställning.

Väst var filmen "mäktig" och intressant, men blev ändå i viss mån en besvikelse. Man hade väntat sig mera ett återseende av autentiska handlingar och mindre framtidsvisioner. Centrumbiografen verkade nedsliten och kunde inte ge full rättvisa åt bild eller ljudåtergivning. Dessutom efterlämnade de gamla obekväma stolarna en känsla av trassl.

GUNNAR SCHELIN
—Borgholm

Ölandsbladet.
1978-07-27.

Satellit förintades

MOSKVA (TT-TASS)

Det obemannade sovjetiska transportrymdskeppet Progress 3 förstördes på torsdagen planmässigt vid inträdet i jordatmosfären.

Engångsrymdskeppen i Progressserien används vid längre rymdexpeditioner för att leverera förnödenheter till rymdstationerna och hämta "sopor" därifrån.

Progress 3 sändes iväg den 7 augusti och slussades senare samman med stationen Saljut 6. Sojus 29 där två kosmonauter arbetar sedan i juni.

Närmast planerar Sovjetunionen att sända upp ett nytt bema natrymdskepp, som också skall kopplas ihop med rymdstationen. En av de kommande kosmonauterna tros vara östtysk medborgare, rapporterar DPA.

Petrozavodsk och Revsudden

Det är inte många år sedan de sovjetiska myndigheterna förklarade att flygande tefat inte var något annat än "amerikanska hjärnsöken". De har nu haft all anledning att tänka om, ty på senare år har de allt som oftast själva haft besök av dessa "hjärnsöken".

Enligt ett telegram från den ryska telegrambyrån TASS i september förra året, uppenbarade sig ett stort manetformat oidentifierat flygande föremål den 20 sept över den sovjetiska staden Petrozavodsk.

TVå västerländska journalister Henry Gris och William Dick, har besökt platsen och skriver:

Kvällen den 20 september 1977 då folk var på väg hem från sina arbeten observerade de hur ett c:a 110 meter stort lysande objekt flög in mot staden, där stannade det och stod stilla under 12 minuter. Föremålet hade formen av en manet och kastade ett nätverk av smala ljustrålar ner över gator och hus. Det uppstod panik bland innevärdarna, som genast sökte skydd i källare och skyddsrum.

Vladimir Azahzha, en vetenskapsman från Moskva som var på tillfälligt besök i Petrozavodsk, var ett av ögonvittnena och berättar: Då ljustrålar träffade metaller, fönster och gatstenar urholkades dessa. Det uppstod hål stora som hönsägg, men underligt nog inträffade inga personskador.

Alexander Kasantsev, en fysiker från Moskva som var ledare för den

undersökningsgrupp som tillsatts förklarar att han är övertygad om att objektet var ett UFO (oidentifierat flygande föremål) utomjordiskt rymdfarkost.

Aleksei Zolotov, internationellt känd geofysiker, säger att han är säker på att Petrozavodsk hade besök av ett främmande utomjordiskt rymdskepp.

Vasil Zakharchenko, redaktör för ett tekniskt magasin, har av regeringen fått rådet att inte publicera några teorier angående det flygande föremålet, men jag vet att undersökningsgruppen bekräftar UFO-teorien, säger han.

Efter de tolv minuter objektet stått stilla över staden avlägsnade det sig ut över sjön Onega. Det kvarlämnade en grå molnformation med rött inuti. Ögonvittnet vetenskapsmannen Vladimir Azahzha såg hur UFO:t under sin färd över sjön släppte ned något föremål.

Några timmar därefter sågo två fritidsfiskare vid Revsudden norr om Kalmar, ett lysande föremål stiga upp bakom några holmar. Objektet stod stilla 10-12 minuter varvid det kastade ner en mängd fina ljustrålar över Kalmarsund. Då det avlägsnade sig mot norr efterlämnade det grå moln med rött inuti. Tre av Ölandsbladets medarbetare såg vid tvåtiden samma natt hur en svampformad grå molnformation hastigt steg upp på himlen, de kunde också observera en röd färgton. Även i Oskarhamn och Västervik kunde liknade fenomen iakttas.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

'Ljusbätares' laboratorium återfunnet

KÖPENHAMN (TT-RB)

Arkeologer från Nationalmuseet i Köpenhamn börjar på måndagen närmare undersöka resterna av den berömda danske astronomen Ole Rømers observatorium som har påträffats vid Vridsløsemagle väster om den danska huvudstaden.

Rømer (1644-1710) var den förste som kunde mäta ljusets hastighet. Han förbättrade den astronomiska observationstekniken och konstruerade den första meridiancirkeln.

Danska arkeologer har länge förgäves försökt hitta resterna av observatoriet. Dessa påträffades helt nyligen av en jägmästare och lärare från trakten.

MARS — Vindnötta klippor, stenblock och röd pudersand.

TVILLINGPLANET av TAURINA

Under årtusendenas gång har planeterna spelat stor roll i folkmytologierna. Särskilt Mars, med sin rödaktiga färgton på himlavalvet, kom tidigt att röna stor uppmärksamhet. Föreställningarna och fantastierna kring denna vår granne i planetsystemet blev knappast mindre när naturvetarna långt senare fick tillgång till bra instrument och kunde göra precisa observationer, snarare tvärt om.

Den röda planeten troddes vara bebodd av marsianer vilket förekomsten av vad som i kikarna liknade kanaler togs som ett indirekt bevis för. I science fiction-genren är det inte svårt att finna exempel på berättelser där Mars har avgörande betydelse för intrigen. Världarnas Krig av H G Wells och många av Ray Bradburys färgstarka noveller är ett par exempel. I den första invaderas Jorden av marsianer. Den radio-

dramatisering som gjordes i USA på 30-talet fick en lyssnarhysteri som följd. I Bradburys mustiga skildringar ges planeten ett sagolikt skimmer, i en fjärran framtid har den kolonialiserats av människor, men bebos fortfarande av otäcka monstrar.

Vikingsondernas lyckade expeditioner -76 slog tillsist sönder alla dessa romantiserade bilder av Mars; det finns med säkerhet inga kanaler och ännu har forskarna inte upptäckt liv i någon form fastän man knappast slutat att hoppas. Klimatet är bistert. Naturkrafterna rasar ständigt ut enorma energier med stundtals förrödande resultat för marsmiljön som följd.

Men om nu inget liv upptäckts, har då inte projektet förfelat sitt syfte? Det var ju huvudsakligen det rymdfarkosterna utrustats för att söka efter. Inte alls. I själva verket har landarna och de fotograferande kretsarna förmedlat mångdubbelt revolutionerande resultat jämfört med de som kom ut av månfärder och detta trots att man ifrån Mars inte har kunnat frakta hem prover.

Men Mars, vad är det för slags planet egentligen?

Den är alltså vår yttre granne i planetsystemet. Dess diameter är 6800 km vilket är drygt hälften av Jordens. Dess massa är bara en tiodel av vår planets och dess bana är mer elliptisk med ett medelavstånd till solen på 228 miljoner km. Solskenet på Mars är mindre än hälften så starkt som det vi människor är vana vid.

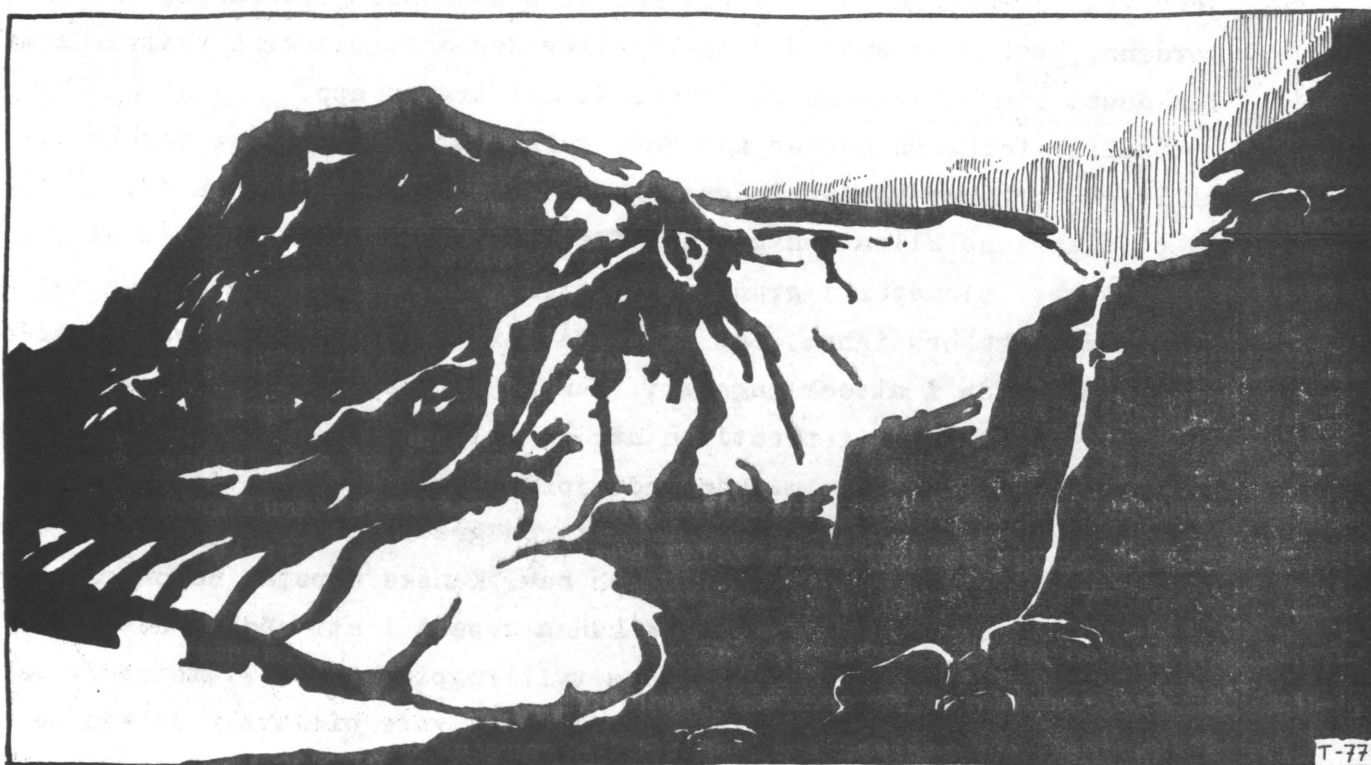
Vikingsondernas landningsplatser karaktäriseras av ett brunrött öknelandskap med slätter som liknar uttorkade sjöbottnar, här och där täckta av skrovliga stenblock, ibland vackert polerade av den vinddrivande sanden. Den röda färgen beror på att allting täcks av ett järnhaltigt mineralstoft. Himmelen är också den röd, eller stundtals lilafärgad beroende på solens position på himlavalvet.

Markens mineraler består av kisel till 21 procent, järn till 13, magnesium 5, kalcium 4, svavel och aluåinium båda 3 och övriga ämnen mindre än en procent. Svavelkoncentrationen är mellan tio och hundra gånger så stor som bland jordiska mineraler vilket är anmärkningsvärt. Mars atmosfär befanns till 95 procent bestå av koldioxid, 2,6 hundra delar kväve, 1,6 delar argon och syre till en mängd av 0.15 procent samt en mindre mängd ädelgaser och vattenånga. Landningsplatsen lufttryck låg på mellan sju och åtta millibar och genomsnittstemperaturen var de tre första veckorna -70°C . Ständigt rasar sandstormar, oftast regionala, men ibland skymmer hela planetytan av globala oväder med vindhastigheter på upp till 60 m/s.

Kretsarna manövrerades till låg höjd och tog knivskarpa bilder.

Många visar markavlagringar och andra geologiska bildningar som endast kan ha orsakats av framforsande vatten. Om det verkligen en gång funnits vatten på Mars innebär det också att lufttrycket måste ha varit högre. Och bilderna talar sitt tydliga språk. Det verkar alltså som om det för 100-tals miljoner år sedan funnits floder som skapet raviner, slingrande flodbäddar och strandvallar som bevarats till vår tid. De äldsta flodbildningarna beräknas av forskarna vara 3500 miljoner år gamla, de yngsta 200. Somliga raviner skulle också kunna vara bevis för att markens permafrost nån gång tinats upp och vulkanisk värme underifrån, hur markytan tillsist störtade samman och sköljde upp smältvattnet som med katastrofala verkningar flödade ut över omgivningarna.

Denna teorin förutsätter att Mars klimat nån gång har ändrats ordentligt. Man har inte lyckats bestämma vad det är som orsakat en sådan förändring, men skulle det vara frågan om variationer i solens utstrålning kan man göra många intressanta jämförelser mellan istiderna på Jorden och Mars våt- och torrperioder.

OLYMPUS MONS - Solsystemets största vulkan?

Ett annat fenomen som har med vatten att göra är isbildningarna över den norra och södra polarkalotten, som är mindre under sommartiden och större under vintern. Isen har en bandad karaktär beroende på att den smutsats av sand. På sommaren håller sig temperaturen vid isranden omkring - 70°C. När hösten kommer beläggs den permanenta kärnan av is först med rimfrost, senare, när det blivit ännu kallare, av kolsyresnö.

En normal vinter beräknas Mars nordkalott vara täckt av ett 10 miljoner kvadratkilometer stort isområde. Dess tjocklek beräknas till någon stans mellan en och 1000 meter beroende på den underliggande markprofilen. Sätter man tjockleken 100 meter som ett genomsnittsvärde skulle det betyda att så mycket vatten att det i smält form skulle täcka planeten med ett halvmeter tjockt skick idag finns fruset.

Bland det intressantaste är dock kanske Mars vulkaniska aktivitet som visat sig vara mycket livlig. Längre gick vetenskapsmännen och grubblade över bilder som visade slätter med här och där mörka, ovala områden med ovalerna alltid riktade åt samma håll. Det rör sig, vet man nu, om vulkaner som sprutar ut sin aska i den tunna atmosfären och det är vindarna som ger nerfallszonerna ett likformigt utseende. Oftast rör det sig om små och medelstora vulkaner men det finns även större; den största är det 27 kilometer höga och 25 kilometer breda Olympus Mons. Den är idag den största vulkan man känner till i hela solsystemet.

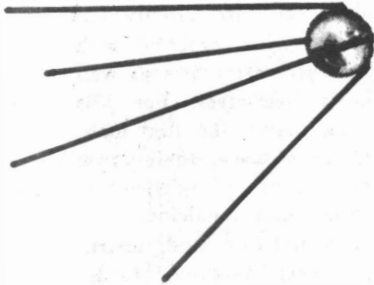
Studerar man vulkanerna i ett vidare sammanhang visar det sig att de oftast ligger samlade i grupper, många gånger efter ganska tydliga "linjer". Varför gör de det? Svaret kan vara att Mars jordskorpa, liksom Jordens, består av enorma "fjäll" eller segment. Det är i skarvarna mellan dessa som vulkanerna kan komma åt att tränga upp.

Somliga forskare hävdar att Mars vulkaniska aktiviteter verkar att tilltaga, och har börjat fråga sig vad detta på sikt kan ha för inverkan på planetens klimat. Någon har föreslagit att kanske är det så att solsystemets planeter i grund och botten utvecklas tämligen likartat - bara med olika hastighet. Låt säga att Mars kanske ligger två miljarder år bakom Jorden i utvecklingstakt. Kanske förerbådar då de genomträngande vulkanerna ett skede i framtiden när de tillsammans med jordskred kommer att bryta sönder den sammanhängande jordskorpan till kontinenter, då atmosfären tjocknar och medeltemperaturen gradvis höjs, då vattnet åter kan flyta fritt och bilda floder och hav. Kanske uppstår någon gång gynnsamma betingelser för att liv ska kunna uppstå i ett sådant hav...

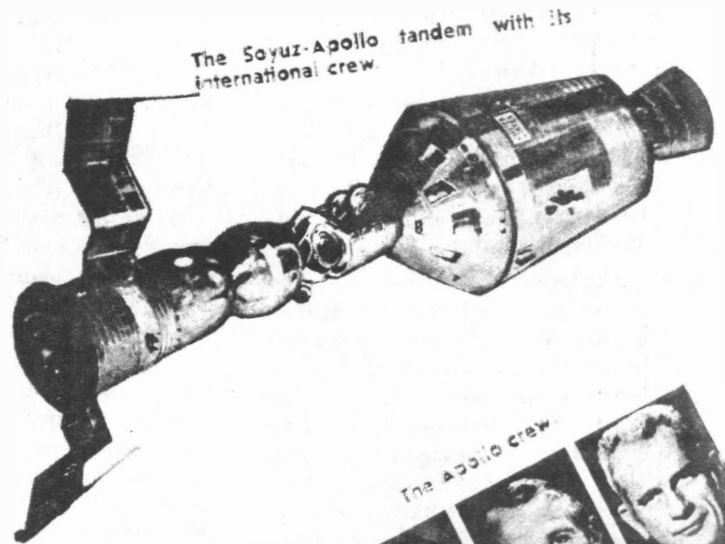
Kanske Mars en gång blir Jordens tvillingplanet; en blomstrande värld bebodd av framtidens människor. En värld på vars himlavalv de kan se det avlägsna ljusblänket ifrån en död och för länge sedan övergiven planet närmare solen; den vi idag känner som Jorden.

Planeringen för det fortsatta utforskandet av Mars pågår. Nästa uppskjutningstillfälle skulle kunna bli 1984. Expeditionen ska omfatta två kretsare och två landare med vardera möjlighet att vandra 150 kilometer på ytan. Denna förtrupp ska hjälpa forskarna att besluta sig om nästa landningsplats för nästa expedition någon gång på 90-talet som ska hämta hem mineralprover. Och kanske får vi se TV-bilder av de första människorna på Mars innan år 2000...

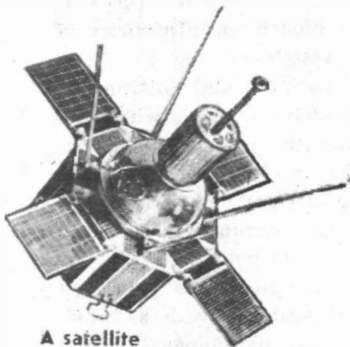
SPACE SERVING MAN

Sputnik, the world's first artificial Earth satellite.

The Soyuz-Apollo tandem with its international crew.

A satellite of the Kosmos series.

The Soyuz crew:

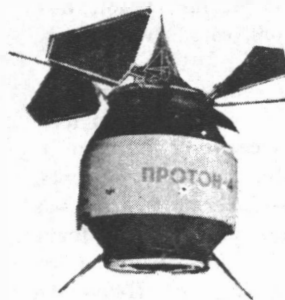
Alexei Leonov and Valeri Kubasov.

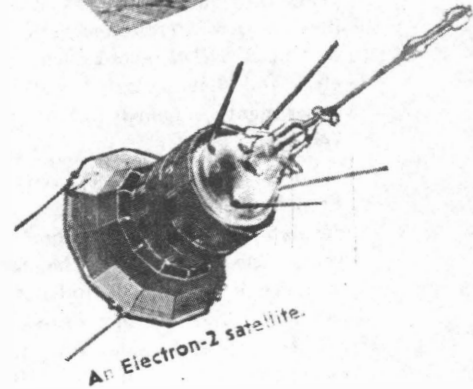
The Apollo crew

Thomas Stafford, Vance Brand and Donald Slayton.

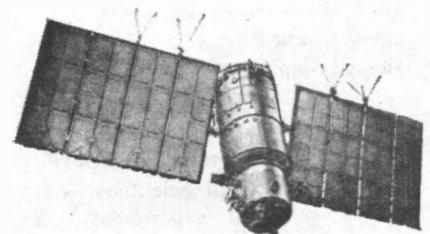
Yuri Gagarin, the first man in space.

A Proton satellite.

An Electron-2 satellite.

A Meteor satellite.

SPACE EXPLORATION AND HUMAN PROGRESS

Space research marks a tremendously important, qualitatively new stage in scientific and technological progress. Man's emergence into outer space has been a natural and logical step following his conquest of the Earth's expanses, water, and air.

But spaceflight, based as it is on the latest achievements of science and technology, has at the same time proved to be a powerful catalytic agent accelerating their further rapid advance.

The problems of space research are so broad and diverse that they require joint efforts by scientists in many countries. Space has in recent years become an arena of peace and international co-operation. Joint experiments and the broad exchange of scientific findings make for the faster advance of space science and technology, and for the practical utilisation of their achievements in the interests of the economy. A graphic example of such fruitful co-operation is provided by the *Intercosmos* programme adopted by the scientists of the socialist countries. In seven years they have launched 16 satellites in the *Intercosmos* series and several *Vertikal* geophysical rockets, and have carried out joint experiments aboard other space vehicles.

Co-operation between Soviet and French scientists has now been developing successfully for many years. The launching of the *Aureole* and *MAS* (small independent satellite, known in France as *SRET*) artificial satellites, radio-astronomical experiments aboard interplanetary probes under the *Stereo* project, and the long-term research with French laser reflectors mounted on the Soviet *Lunokhod* Moon rovers are some of the many joint projects that have yielded important scientific results.

In many areas of space research there is a regular exchange of scientific information between Soviet and American scientists, who also stage joint experiments. A striking example of their co-operation was provided by the development of compatible rendezvous

and docking systems which led to the joint *Soyuz-Apollo* spaceflight in 1975.

A new trend in the use of space technology, which is full of promise, is the study of the Earth's resources. The flight of the *Soyuz-22* spacecraft, which carried photographic equipment made in the German Democratic Republic, was undoubtedly only the beginning of such joint work in the practical uses of space, which will in due course unite scientists and specialists in many countries.

At present only two countries, the USSR and the USA, are able to launch space vehicles on a large scale. But many countries are already utilising the benefits of space exploration, such as satellite communications, television via space, and weather information from orbit.

It has become routine to use methods and facilities of space research, and the apparatus, technical innovations and inventions engendered by space experiments, in areas unrelated to space.

With the progress of space exploration, very extensive use has come to be made of newly developed materials, moreover with preset properties. This has been made possible, above all, by progress in the chemistry and production of organic substances.

Special fabrics, heat-insulating materials, and plastics are now used for household needs, in construction, and in the manufacture of refrigerators, cars, river vessels, and other items.

The power sources used in satellites and automatic probes can likewise be successfully utilised in ground conditions. For example, radio-isotope generators are used in inaccessible areas where there is a need for prolonged service and no possibility of frequently replacing power sources.

Solar batteries—the main source of power for a veritable army of automatic Earth satellites and orbital stations—are used to generate free energy in areas of prolonged sunlight. They are used in laboratories, hospitals, and telephone communications. The space power

sources now also used on the ground include isotope batteries, which are installed in meteorological stations operating automatically in areas far removed from human habitation.

The specific conditions of spaceflight, above all zero gravity and G-forces, are highly exacting with regard to spacecraft crews as well as the craft themselves. For this reason, long before the first manned flight took place, there arose such new areas of science as space biology and medicine.

Various techniques and instruments have been developed to determine and monitor the physiological parameters of spacemen during flight. Many of them have been successfully applied in ordinary medical practice, for example, in studying the vestibular apparatus and the hidden insufficiencies of coronary vessels.

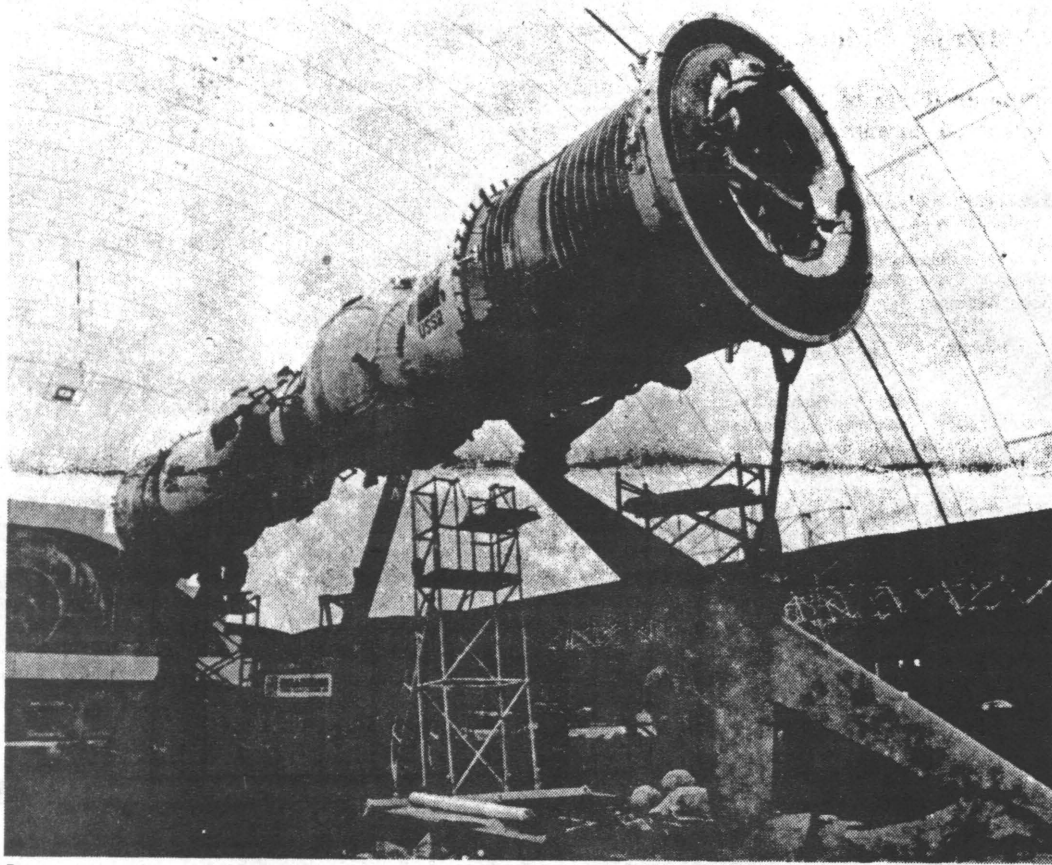
These methods and instruments of biotelemetry control, which register various physiological characteristics, are now also used in ground clinics for monitoring severe cases and conducting all-round examinations of patients.

Space medicine has enriched traditional medicine with a knowledge of the physiology of the healthy individual, of the influence of spaceflight factors on his organism, and has developed a whole set of measures to enable cosmonauts to spend long period aboard orbital research stations.

There is also another sphere of social life in which the utilisation of Earth satellites has had a highly graphic effect: the broadcasting of educational programmes via communication satellites. Television is becoming an important instrument of education, and the dissemination of advanced knowledge and experience. Television is used for foreign-language studies, for lectures on general educational subjects, for discussions on topical subjects. The audience includes the vast majority of the rising generation and of secondary and higher school students. Many programmes are devoted to advanced methods of work, to spreading professional knowledge, to information about new technical and scientific advances.

Världens största rymdexpo

170 ton rysk rymdforskning

Den ryska rymdutställningens "slagskepp" är månstationen Sojuz 6, som dockades i januari 1969 och blev banbrytande inom månforskningen. Här ser vi månstationen "dockad" - på rymdexpon kommer den att vara delad, dvs man får se den ögonblicken i närheten av dockningen

En för västvärlden fullkomligt unik utställning invigs i Stockholm den 20 juli. Vid Tekniska museet och Teknorama öppnas då portarna för världens största rymdexpo, där för första gången Sovjet utanför landets gränser ger en mera inträngande inblick i vad man åstadkommit på rymdforskningens område.

Sovjet kommer att visa utvecklingen från uppskjutandet av den första sputniken i oktober 1957 och fram till våra dagars rymdforskning och man kommer också att spegla den internationella samarbetet när det gäller den rent vetenskapliga forskningen i rymden.

Ryssarna har på 136 containers fraktat 170 ton rymdmaterial till Stockholm. De har tagit med sig mängder av toppintressant material.

Mest sensationell är den helt autentiska månstationen Sojuz 6, som blev ett resultat av en dockning i rymden mellan rymdskeppen Sojuz 4 och Sojuz 5 i januari 1969 och som var den första omloppsbanestationen för utforskning av månen.

Här visar ryssarna i detalj upp samtliga komponenter: besättningsens rymddräkter, forskningskapseln (kretsmodul) och kosmonau-

ternas "sovkapsel" (tillika nedfärdsdel). Man får nästan se hur dockningen gick till då de två rymdskeppen uppmonteras en bit från varandra, dvs som de var placerade strax före själva dockningsögonblicket.

INGET AVSLÖJAS

Många kanske tycker det är märkligt att ryssarna nu öppet visar en rymdteknik, som för knappt tio år sen var en första klassens statshemlighet. Men under senare år har utvecklingen på rymdforskningens område inte bara gått rasande snabbt utan också fått ett inslag av samarbete mellan öst och väst.

På Stockholmsexpon avslöjar inte ryssarna några nyvunna tekniska rön, men de ger en fascinerande bild av de möjligheter människan numera har att utforska rymden och samla in fakta för mänsklighetens

framtid.

Satelliten Bion är kanske utställningens mest påtagliga bevis för detta internationella vetenskapliga samarbete.

Den var en medicinsk forsknings-satellit, som i stället för kosmonauter hade 40 möss ombord, samtliga inspärade i små rör där de försågs med all tänkbar "service" för att kunna upprätthålla livsfunktionerna. Hälften av mössen i Bion-Projektet var från andra länder, bl a USA och Frankrike.

Forskningen tog sikte bl a på hur livsformer på jorden påverkas av solens strålning i rymden och hur rymden och hur rymdens villkor över huvud taget ger utslag.

På utställningen visas också den vandrande månroboten Lunochod 2, som mjuklandade på månen i januari 1973 och som gick inte mindre än 37 000 m under sitt arbete på månen. Den förde med sig mängder av värdefulla informationer om månen.

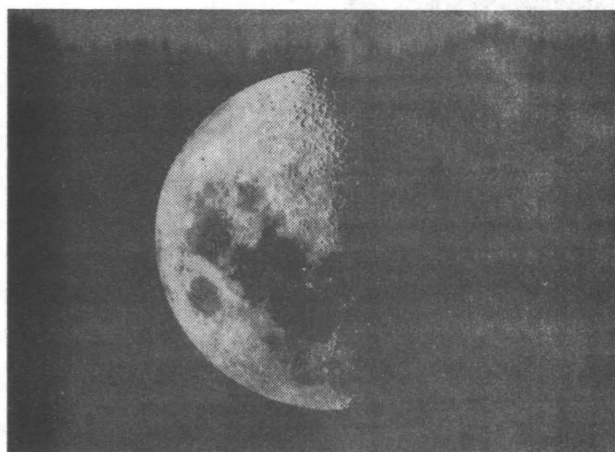
□ VENUS NÄRA

Väder- och månsatelliter samt robotmotorer är annat intressant på expon. Dessutom ger utställningen perspektiv på den framtida forskningen i rymden - färder mot Venus bl a. Temat för utställningen är Rymdforskningen i människans tjänst. Det är en spännande och fantasieggande bild som ryssarna kommer att bjuda på. Allt talar också för att rymdexpo blir en stor turistattraktion. Vi har den svenske rymdexperten Dan Forsberg att tacka för att ryssarna lämnar ut detta unika rymdmaterial. Han har arbetat på expo-projektet i över två år.

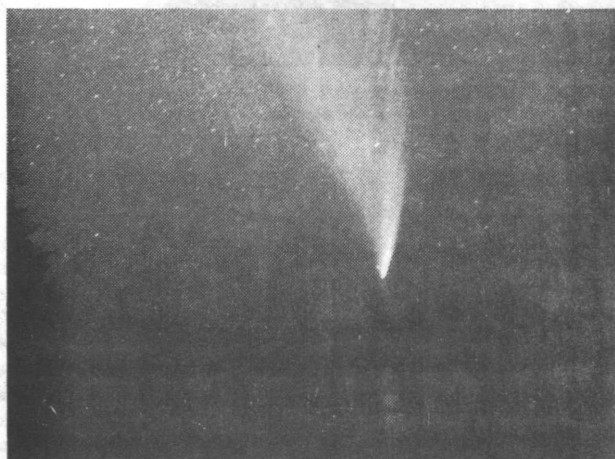
Det finns emellertid en bakfärd till den enorma satsningen på rymdforskningen som i det här sammanhanget helt förbises och som inte heller berörs i text och bild vare sig i öst eller väst: rymdexploaterings militära betydelse.

Tekniska museets direktör Eric Dyring påminner emellertid välbehövligt om detta i ett programförord till expon där han säger att rymdforskningen, som kostar enorma pengar, hotar att vidga gapet mellan i- och u-länder. Det är också ett faktum att det militära intresset är större än det mänskliga inom rymdforskningen. Det visas bl a av att 60 procent - över 1400 - av hittills uppsända satelliter haft eller har militära uppgifter.

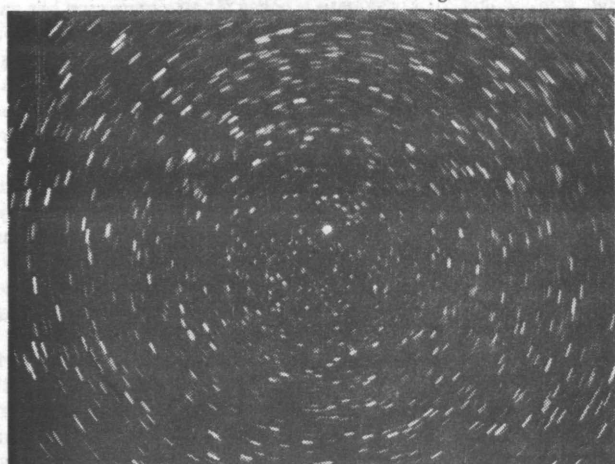
Universum som hobby! Hur du blir amatörastronom...

Ungefär så här ser du halvmånen i en vanlig kikare. Den här bilden har en amatörastronom tagit genom ett enkelt teleskop.

Så här kan man få se en komet med blotta ögat.

Stjärnhimlen vrider sej runt Polstjärnan under natten. Bilden har några minuters exponeringstid och man ser Polstjärnan skarp i mitten med stjärnor i rörelse runtomkring.

SE UPP!

Är du en sån som går genom natten med blicken sänkt mot marken? Se upp! Betrakta den sprakande prakt som människan kallar stjärnhimlen, Universum! Den upptar faktiskt hälften av vad du kan se – tro det eller ej. Månen, planeterna och oändligt många stjärnor. Det finns nästan ingen begränsning av vad du kan se med din vaksamma blick. Med lite mer kunskap lär du dej sedan lätt att känna igen stjärnbilderna. Ser vad förfäderna i urminnes tid såg och förundras liksom de över den intagande synen.

Det finns en hel del människor som redan "upptäckt" stjärnhimlen och som förkovrar sej. Några går så långt att de vill syssla med den på heltid och bli professionella astronomer. Men många har stjärntittande bara som en gyllene hobby. De kallar sej amatörastronomer och kan uträtta arbete som är värdefullt för forskningen och samtidigt ha väldigt trevligt.

FÖRENA NÖJE MED NYTTA

Det är nämligen inte sällan som amatörastronomen är den förste att upptäcka en nova, dvs en exploderande stjärna eller en komet. Sedan kan yrkesastronomerna ta vid och med sina resurser föra vetenskapen framåt. Utan amatörens bevakning av stjärnhimlen skulle forskningen i själva verket försenas avsevärt!

Ett annat område för amatörer är sk variabelobservationer; att bevaka en eller flera speciella stjärnor som varierar i ljusstyrka under loppet av en viss tid.

Den här hobbyn är kanske bäst för kvällsmänniskor. Men är man inte det kan man ändå finna amatörastronomin spännande; på dagarna kan man följa förändringarna på solskivan. Se solfläckar och explosioner, som dagligen inträffar.

Här kan alltså en amatör ännu göra forskningen värdefulla tjänster. Man kan också observera enbart för sitt höga nöjes skull och med mycket enkla instrument se detaljer på flera planeter, t ex Saturnus ringar, Jupiters bälten och månar, Mars polarkalotter . . . Vår egen måne uppvisar redan i vanlig kikare en mångfald detaljer. Kratrar, berg, hav, spill efter meteoriter, som under årtusenden krossats mot himlakroppens yta.

Om man vet när ett meteorfall uppträder på himlen kan man räkna dessa stjärnfall och få intressant statistik att jämföra med andra observatörer.

FÖR DEN FOTOBITNE OCH DEN HÄNDIGE

Är du intresserad av fotografering kan du kombinera detta intresse med astronomi och arbeta med alla möjligheter som astrofotografering ger.

Många amatörastronomer bygger flera av sina grejer själva. Det blir billigare, skojigare och ibland bättre än att köpa färdig utrustning. Apropos utrustning: gamla tiders astronomer gjorde banbrytande upptäckter med hjälpmedel, som var långt mindre avancerade än de instrument dagens amatörastronomer har tillgång till!

Många amatörastronomer utövar sin hobby organiserat. De flesta amatörastronomiska föreningar som finns i Sverige ägnar sej åt att observera företrädesvis i olika ämnessektioner, där man tillsammans sysslar med just det man är speciellt intresserad av.

FÖRENINGAR DU KAN KONTAKTA

Det finns ett tjugotal lokalföreningar med egen mötesverksamhet och oftast med egen tidskrift. Många av dessa har även tillgång till ett eget observatorium (privat, föreningsägt eller kanske ett skolobservatorium) som medlemmarna kan få använda.

Det är i den lokala föreningen du har möjlighet att träffa likasinnade och utbyta erfarenheter, eller kanske delta i något möte eller observationskväll som den lokala föreningen anordnar.

Astronomiska
Sällskapet Pleiaderna
c/o Borg
Timrågatan 120
162 23 Vällingby

Astronomiska
Sällskapet Tycho Brahe
Astronomiska Institutionen
Svanegatan 9
222 24 Lund

Carlskrona Rymdsällskap
c/o Bernth Svensson
N. Möllebacksgård 2
371 00 Karlskrona

Föreningen för
Astronomi och Astronautik
c/o Lennart Petterson
Kaptensgatan 13
803 53 Gävle

Kabi Fritidsförening, Astronomi
c/o Borg Skog
Järpstigen 10
150 24 Rönninge

International Union of Amateur
Astronomers
c/o Peter Linde
Stora Tomtegatan 32 B:128
223 51 Lund

Halmstads
Astronomiska Sällskap
von Möllersgatan 1
302 31 Halmstad

Nordliga Observations
och RymdfartsSällskapet
c/o Mats Carlsson
Sturegatan 12 A, 1 tr
752 23 Uppsala

Svalövs Astronomiklubb
c/o Håkan Forsman
Göjegatan 9
268 00 Svalöv

Astronomiska Föreningen
Astronomiska Observatoriet
Box 515
751 20 Uppsala

Astronomi Föreningen NOVA
c/o Mikael Nyquist
Magistratsvägen 55 S-121
222 44 Lund

Dalarnas
Astronomiska Sällskap
c/o Hans Lundström
Matrisvägen 21
791 00 Falun

Gamleby Amatörastronomers
Förening c/o Bo Söderberg
Ragvägen 34
594 00 Gamleby

Föreningen Sollentuna
Amatörastronomer
c/o Björn Olsson
Bragevägen 9
191 45 Sollentuna

Karlshamns Astronomiska Sällskap
Högdalsvägen 1
292 00 Karlshamn

Kalvhagens Astrosällskap
c/o Westling
Amund Bengtssons väg 1
443 00 Lerum

Norrorts Astronomiska Förening
c/o G. Söderberg
Porsvägen 238
191 48 Sollentuna

Svenska Astronomiska
Sällskapet
Stockholms Observatorium
133 00 Saltsjöbaden

Astronomiska
Sällskapet Albireo
c/o Lars Wermelin
Aspåsvägen 42
830 40 Krokom

Borås AstronomiSällskap
c/o Lars-Gunnar Comén
Jutegatan 2
510 54 Brämhult

Djursholms
Astronomiska Klubb
c/o Ulf Torberger
Fafnersvägen 13
182 64 Djursholm

Göteborgs
Astronomiska Klubb
Tofta 217
421 47 V:a Frölunda

Malmö- Astronomi &
Rymdfartssällskap
Box 25060
200 47 Malmö

Stockholms
Amatörastronomiska Klubb
c/o Mikael Jargelius
Grafikvägen 1
121 43 Johanneshov

The Scandinavian Union
of Amateur Astronomers
c/o Toomas Jürisoo
Lostigen 20 nb.
171 71 Solna

Svenska Astronomiska Sällskapet med sina över tusen medlemmar är den största astronomiföreningen i landet. Som medlem får man Astronomisk Tidskrift som utkommer fyra gånger/år och åhöra föredrag som anordnas i Stockholm, Malmö och Göteborg. Verksamheten är inriktad på en populär framställning av fackastronomi. Många av landets professionella astronomer medverkar. Närmare information kan fås från Svenska Astronomiska Sällskapet, Stockholms Observatorium, 133 00 Saltsjöbaden.

The Scandinavian Union of Amateur Astronomers, SUAA, har ca 600 medlemmar. Unionen utger tidskriften ScanAm, som kommer med fyra nr/år.

Denna innehåller observationsresultat, råd och handledning för amatörer, och liknande material. Under SUAA sorterar ett antal sektioner till vilka den som är intresserad av att göra egna observationer kan vända sig. Det finns sektioner bl a inom följande områden: variabla stjärnor, kometer, deep-sky, solen, meteor, astrofotografering, instrument och teleskopbygge.

De flesta sektioner har egna bulletiner. Dessutom finns inom SUAA's ram möjligheten att prenumerera på en astronomisk nyhetstjänst. Årligen anordnas dessutom en astronomisk kongress på olika orter i Norden. Information kan erhållas från SUAA, c/o Tomas Jürisoo, Lostigen 20 nb, S-171 71 Solna.

URI GELLER:

Flygande tefaten och min magiska kraft hör ihop!

Plötsligt började min kamera sväva när jag satt i flygplanet — och på filmen som jag tog fastnade tre tallriksformade föremål! berättar Uri Geller.

■■■ Ofta frågar folk mig om mina upplevelser av UFO:s populärt kallade "flygande tefat". Jag tycker inte om den termen och egentligen vill jag inte tala om mina upplevelser på det här området eftersom de inte kan förklaras. Men jag ska göra ett undantag för Året Runts läsare.

Jag hade en upplevelse i ett av Lufthansas plan över Europa. När jag satt där lyfte min kamera plötsligt från det tomma sätet bredvid mig där jag lagt den. Jag tog kameran och gripen av en oförklarlig impuls tog jag en bild ut genom fönstret. Ingen-ting ovanligt syntes utanför men jag tog bilden i alla fall. Filmen framkallades på Stanforduniversitetets forskningsavdelning, där jag just då undergick en serie prov. Den färdiga bilden visade tre tallriksformade föremål med många tydligt mekaniska detaljer. Jag kan förstås inte förklara det här, bara på min heder intyga att inget fusk föreligger.

Vid ett annat tillfälle gästade jag en vän som bor så att han har utsikt över New Yorks skyskrapkontur. Det fanns en Polaroidkamera i huset och jag tog en bild ut genom fönstret. När vi drog ut bilden fanns ett diskusformat föremål på den, stort som fullmånen och med tydligt urskiljbara mekaniska detaljer.

Jag har en stark känsla av att dessa föremål inte bara är utomjordiska utan att de också kan göra sig osynliga för vissa våglängder i ljuset; antingen sådana som träffar ögat eller en kamera.

När jag arbetade med doktor *Andrea Puharich* med en serie experiment då jag böjde metallstavar med tanken, fann vi att konstiga saker inträffade med vår bandspelare. Starka röster uppträdde plötsligt på helt oavända band som vi just förseglat tagit ur asken. Rösterna lät mekaniska och påstod sig representera en utomjordisk civilisation som tog kontakt med oss via en UFO, ehuru de inte använde den termen.

Rösterna berättade att de utgjorde de krafter som tillät böjandet av metaller med tanken, som låg bakom telepatin och som satte i gång klockor bara jag höjde handen. Jag vet inte vilka dessa röster är och jag talar inte gärna om dem eftersom jag ju knappast kan fordra att någon klok människa ska tro mig. Men jag tror att dessa okända krafter i framtiden kommer att spela en betydligt större roll i våra liv än de gör nu. Vid många ledande universitet experimenterar man i dag med dessa okända krafter.

Förbindelsen mellan UFO:s och utomjordiskt liv tycks vara logisk. De UFO:s som fastnat på mina filmer, fast jag inte sett dem med mina ögon, tycks antyda att universum har fler dimensioner än dem som vi kan fatta med våra sinnen. Jag har en stark känsla av att det i kosmos finns många krafter som alla till sist samlas i Guds hand.

Visst är mina erfarenheter av UFO:s otroliga, men de är icke desto mindre äkta. Ännu vet forskarna ingenting om UFO:s, men jag tror att man snart kommer att kunna förklara både dem och hur man med tankens kraft kan böja metaller. Med andra ord, jag tror att de psykiska krafterna, som manifesterar sig i våra parapsykologiska laboratorier världen över, är av samma slag som de som tar sig uttryck i UFO:s. □

Om solen plötsligt släcktes och vi försökte ersätta dess ljus och värme med jordens alla kända tillgångar av kol, olja, skogar och andra energikällor, så skulle dessa ha brunnit slut efter bara tre dagar!

Världens största sol-teleskop, McMath-teleskopet, finns vid Kitt Peaks nationella observatorium, sydväst om Tucson i Arizona, USA.

Sista

raketen

KIRUNA (TT)

Undersökningen av nattly-sande moln avslutades på söndagsnatten genom att ytterligare en sondraket sändes upp från Esrange.

Uppskjutningen ingår i ett pågående samarbete mellan forskare från Sverige, England, Schweiz och Västtyskland.

SJÖMONSTER. Det världsberömda sjöodjuret Nessie är inte ensamt i den skotska sjön Loch Ness utan har minst 30 monsterkompisar. Det uppger forskaren Charles Wyckoff. Ett stort antal fotografier har visat att det inte är ett och samma monster som med jämna mellanrum visar sig. Enligt Wyckoff r sjöodjuren speciellt intresserade av båtar. (TT-AFP)

TRETTIO MONSTER. En grupp experter från USA anser att de närmar sig lösningen på gåtan med sjöodjuren i Loch Ness. Där finns — menar de — på 2-10 meters djup ett trettiotal djur av uppseendeväckande slag. Amerikanerna har monterat upp sina kameror och skall inom tio år kunna publicera vackra färgbilder på familjen Nessie. (TT-Reuter)

Bönhörelse

På min 20-årsdag fick jag av min ungdomskärlek ett vackert guldarmband med en liten berlock, i form av ett hjärta. Detta armband var mig mycket kärt, bar det nästan varje dag. Min fästman avled på 40-talet, vi fick aldrig varandra, trots vår innerliga kärlek, som bestod livet ut. Men mitt lilla armband var jag mycket rädd om.

En kväll skulle jag gå och se en film på Saga bio på Lidingö kl. 7—9. Det var höst och lövfällningen nästan slut, vägarna fyllda av olika vackra löv. Var väl 15 min. väg att gå till bion.

Vid hemkomsten mötte jag en grannfru, hon var mycket snäll, hon och hennes familj var flyktingar från Estland på 1940-talet. När jag skulle hälsa på henne märkte jag till min förfäran att mitt armband var borta. Hon såg hur ledsen jag blev och sade då: "Vi ber om Guds hjälp att hitta ditt armband".

"Hur ska vi kunna det?" svarade jag, "bland alla dessa stora lövhögar?" Vi gick båda vägen fram och tillbaka till biografen, gick in i bänkraden, men hittade inget armband där, inte på hemvägen heller. Jag grät och skulle just gå in till mig, då lilla Elna sa: "Vi går en tur till".

Jag följde naturligtvis med. Under tiden vi gick vägen fram bad jag ideligen: "Hjälp mig, Fader i himmelen, hitta mitt lilla armband!" När vi kom fram till biografen — den låg på en liten höjd — stod där en ganska stor gatlykta och där vid ett ekblad låg mitt armband och glänste!

Gissa om jag blev glad. Kramade om min väninna, som ju var den som hjälpte mig få igen den kära relik. Hennes dotter fick sedan detta lilla armband som ett kärt minne av mig. Hon var mycket duktig och snäll. Men jag saknar ändå armbandet ibland.

M.Z.F.

Det ovänliga huset

Många gånger har jag haft sanndrömmar och också upplevt oförklarliga saker, men bara några få gånger har jag känt rädsla i mitt liv. Bl.a. en gång i ett gammalt hus i Californien, USA, för ca 20 år sedan.

Jag visste att min make skulle komma hem efter midnatt. Våra tre pojkar sov och själv låg jag och läste — allt var lugnt och tyst. Sovrumsfönstret var öppet och plötsligt hörde jag tydligt hur någon närmade sig huset. Att det inte var min make märkte jag på stegen.

Konstigt, tänkte jag, att vederbörande inte kommer upp för entrétrappan utan går bakvägen. Rädslan grep tag i mig när jag hörde stegen gå upp för kökstrappan och innerdörren öppnas och stängas. Jag visste att jag låst den innan jag kröp till sängs.

Någon närmade sig — tydliga steg hördes gå genom köket och vardagsrummet, för att slutligen stanna i den lilla hallen utanför sovrummet. Dörren gled upp och jag stirrade ut i hallens mörker. Det kändes som om någon stod där och iakttog mig. . .

Mitt hjärta dunkade och min panna var våt av svett — var det en däre, som brutit sig in, tänkte jag. Men jag såg inget och undrade varför. Jag knäppte mina händer och bad: "Gode Gud, bevara oss från allt ont". Sedan hände inget mer, men jag tyckte det dröjde evigheter tills min make kom hem.

Jag sade inget om vad jag upplevt, jag orkade bara inte. Men jag förmådde honom ändå kontrollera att bakdörrarna var ordentligt låsta. Huset vi hyrde ägdes av en 96-årig blind dam. Hon hade där överlevt tre män, den siste 20 år yngre än hon.

Grannarna sade att hon var elak och snål. Ingen saknade henne då hon flyttade till en annan stad, men elakheten fanns kvar i huset; det märktes mer än en gång.

Greta Z.

Uppsala-möte i astronomi

STOCKHOLM (TT)

Det fjärde europeiska regional-mötet i astronomi "Stjärnor och stjärnsystem" anordnas i Uppsala. Arrangör är astronomiska observatoriet vid Uppsala universitet.

Avsikten med regionalmötena är att ge astronomerna tillfälle att träffas och utbyta forskningsresultat och idéer inom ett större antal forskningsområden. Mötena skall också ge yngre forskare en möjlighet att presentera sina rön.

Antalet deltagare i mötet i Uppsala är 300 och de flesta europeiska länder är representerade.

Solen kallnar

— men bara sakta

Solen har kallnat — på ett år har solytans temperatur sjunkit med en tusendel, uppger den amerikanske astronomen William Livingston vid Kitt Peak-observatoriet i Arizona.

Nedgången började i januari i fjol samtidigt som solfläcksaktiviteten nådde bottenläget under sin elvaåriga cykel och började tillta igen.

Enligt professor Livingston finns det ett direkt samband med solfläcksaktiviteten och ytttemperaturen.

Den registrerade temperaturnedgången kommer emellertid inte att få några omedelbara effekter på jordens klimat, säger Livingston, åtminstone inte under de närmaste åren.

Det anses allmänt att en tvåprocentig temperaturnedgång på solytan under en 50-årsperiod skulle vara nog för att vi får en ny istid på jorden.

Solytans effektiva temperatur är ca 5.800 grader.

Polis såg klart upplöst UFO

Källa : Ufo - Information

Bermudatriangeln

Lysande UFO:n som flög med en uppskattad hastighet av 19.000 km/tim. förundrade iakttagare i södra Kalifornien - däribland två polismän som fick syn på ett av föremålen under en helikopterpatrullering.

- Det som mest drog uppmärksamheten till sig var den fantastiska accelerationen, sade staten Los Angeles vicesheriff Ray Davis, 39 år.

Måndag natt den 21 mars 1977, fick han och hans medpassagerare. Ted Roach, 40 år, syn på ett "ljus sken med orange skiftning" - som de först trodde var ett flygplan. Det färdades relativt långsamt över La Mirada i Kalifornien på en höjd av 180 meter, samma höjd som deras helikopter.

- Vi uppskattade båda hastigheten till något mellan 320 till 400 km/tim.", uppgav Roach. Det enda som drog till sig min uppmärksamhet var att något föll från den och jag sa till Ray: Det är något som brinner. Ett brinnande föremål föll från det flygande föremålet.

- Det brann egentligen inte. Det var mer som magnesium - väldigt ljus. Vi vände helikoptern mot föremålet och gick mot det. Vi följde efter det tills det helt plötsligt steg. Föremålet, eller vad det nu var, accelererade med en enorm hastighet och försvann.

Två andra vice sheriffer från staten Los Angeles, Lonnie Hicks, 28, och Robert Carr, 34, berättade om sina upplevelser tidigt på tisdagsmorgonen.

- Det liknade ingenting vi någonsin sett förut, sade Carr, beskrivande de "två ljusa cirkelformade föremålen" som han och Hicks såg färdas i par över Los Angeles.

Hicks uppgav: De fortsatte färdas i ett horisontellt plan - rakt över himlen.

Poliskonstapel Lorin Orchard, 29, vid trafikpolisen, såg också föremålen samma natt.

- Min partner och jag har aldrig sett något liknande. Vi såg upp och kunde iakttä ett ljus sken färdas över himlen - ett cylinderformat föremål som lämnade ett spår efter sig.

- Sedan delade det på sig, och det blev då två, nästan identiska. Båda efterlämnade ett dimmigt spår. De färdades fortare än något vi tidigare sett. Jag vet att det inte var en meteor. En sådan flyger inte horisontellt.

Guy Wilson, 21, en säkerhetsvakt vid March-flygbasen, uppgav att föremålet färdades direkt över byggnaden.

- Jag visste att de inte var flygplan, därför att det inte fanns några positionsljus, inget ljud. Dessa föremål liknade inget jag tidigare sett. Jag skulle vilja påstå att inom 15 sekunder färdades de 8 mil - så snabbt.

Om Wilsons uppskattning är korrekt, skulle före-

I UFO-Information nr 4/1977 hade vi en notis om en stor undersökning i Bermudatriangeln och vi lovade återkomma om någonting av intresse dök upp.

Men som väntat har inget sensationellt kommit till kännedom. Vi får nöja oss med att citera ur nyhetstelegrammen där det heter, att en sovjetisk vetenskapsman förklarar att nya internationella studier kommer att visa att inga "övernaturliga krafter" bidrar till den mystiska serie av olyckor som förekommit i området.

Fem länder har deltagit i en undersökning av bl.a. ström- och vindförhållanden där. Det konstaterades dock, att havsytan är 24 meter lägre där än medelnivån.

Detta betyder ingenting, säger den sovjetiske vetenskapsmannen och förklarar, att nära Sri Lanka ligger havsytan i Indiska oceanen 70 meter under medelnivån. Varför så är fallet förklaras inte!

målen ha haft en hastighet av 19.200 km/tim.

Mark O. Hogan, en fraktspeditör vid Los Angeles internationella flygplats, satt i ett fordon med sin chef, Paul R. Till, och väntade på ankomsten av ett försenat plan den kvällen, när de såg föremålen.

- Helt plötsligt såg jag dessa två orange - färgade sken komma in från havet vid flygplatsens västra del, sade Hogan. Vi blev helt förstummade. Det var inga meteoriter. De flyger inte i par eller horisontellt. Jag kan inte gissa hastigheten. Men jag skulle vilja säga att den var åtminstone 3.200 km/tim.

Paul R. Tills uppfattning var att hastigheten var mycket högre. - På några sekunder, sade han, färdades de där föremålen från den ena horisonten till den andra. Jag vill påstå att på 10 sekunder, färdades de åtminstone närmare 5 mil, (en hastighet på 17.300 km/tim.).

Källa: National Enquirer

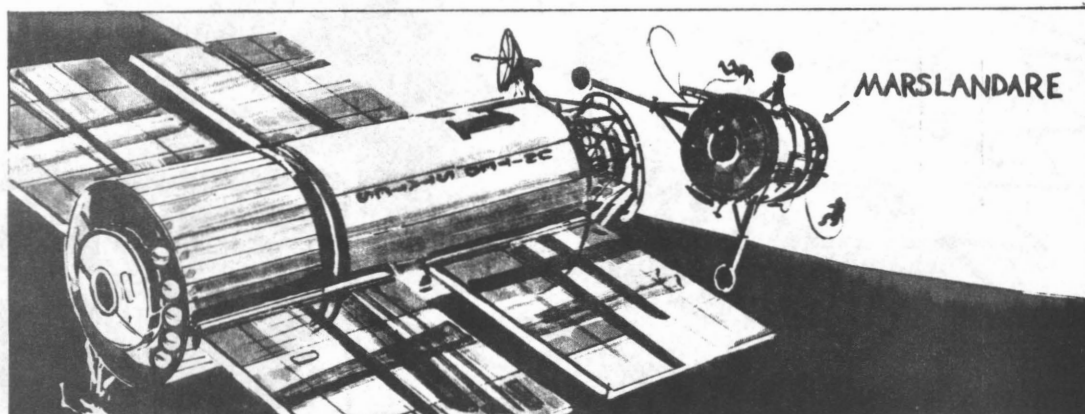
Översättning: Roger Ersson

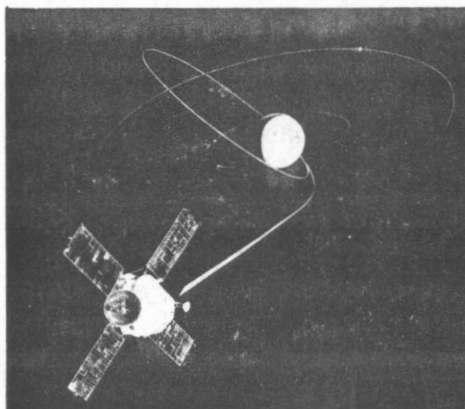
Snart startar vi mot Mars!

Månen är nådd. Skylab har visat att människan kan leva i rymden. Nu samlar vi oss för det stora språnget mot Mars.

TEXT: ANDERS PALM/
EXPRESS. TECKNINGAR:
SUNE ENVALL

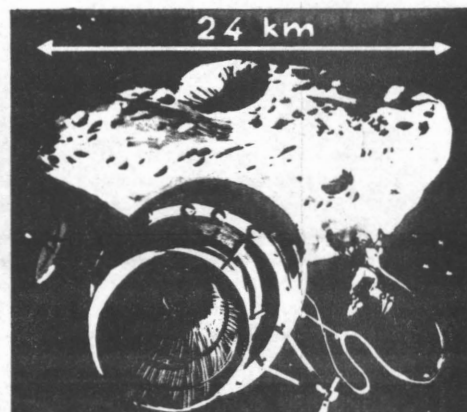
Ingen vet ännu hur den första marsraketen kommer att se ut. Men säkert kommer den att bygga på de erfarenheter som vi vunnit under Apollo- och Skylabprojekten. Kanske kommer flera enheter att kopplas samman till ett större skepp. Från moderfarkosten sänds flera mindre marslandare ner för att utforska planeten.

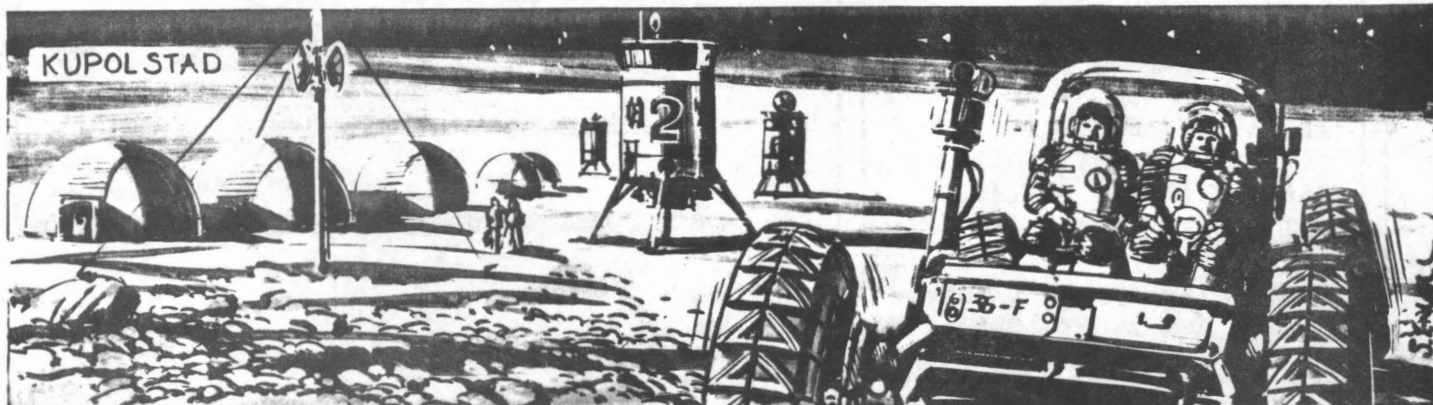
Vår kunskap om Mars har ökat enormt de senaste åren. Den amerikanska sonden Mariner 9 har sänt hem 7 329 tv-bilder från planetens yta.

Så här ser experimentpaketet på en rymdsond ut! Det hänger under sonden och kan vridas i höjd- och sidled genom kommandon från jorden.

Mars potatisformade måne Phobos är en av solsystemets konstigaste himlakroppar. Den kommer säkert att utforskas av de första marsfärarna.

Science fictionfantasternas dröm — den första marsbasen — är snart verklighet. De första farkosterna som landar på Mars kommer att påminna om dem som en gång landade på månen. Människan kommer inte att kunna vistas utan rymddrakt på marsytan. Den tunna atmosfären är bara en hundradel så tjock som jordatmosfären och består nästan uteslutande av

koldioxid. Terrängen på Mars utgörs oftast av snustorra iskalla ökenområden. Temperaturen vid ekvatorn kan i bästa fall nå upp till +20°C. På natten sjunker den till -70°C. Man får söka skydd mot stoftstormar och kyla i kupolstäder.

INTRÄDESBILJETT
till utställningen:

KOSMOS-
ÄVENTYR
I RYMDEN

20.7. — 20.9. 1978

Nr 15742

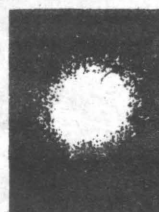
OBS! Biljetten gäller ej
som entrébiljett då Ni
lämnat utställningen.

Viktigt att veta om:

NÄSTA MÖTE.

NÄSTA MÖTE HÅLLS I
KLUBBSTUGAN DEN 7 OKT.
SAMMA KVÄLL ÄR DET ÄVEN
NATTOBSERVATION.

OBS!!! Inget möte i Kalmar
den 5 okt. OBS!!!

RYSKA RYMD- UTSTÄLLNINGEN

pågår i Stockholm under aug. mån.

dagligen kl 10-18 (onsd. 10-20) Missa inte
detta unika tillfälle att se denna specialuppbygg-
da utställning med bl a

- Kommunikations- o vädtersatelliter
- Rymdstationen Sojus (30x20 m)
- Ryska tekniker kör och visar månbi-
len Lunochod i verksamhet
- Realistisk uppskjutning av den ryska
bäraketen Vostok
- Ryska rymdfilmer med svenskt tal
visas kl 11, 12, 14, 16, 17.30
- Svensktalande ryska guider

Vid Tekniska museet.

Bus 69 fr.
Norrmalmstorg/
Nybroplan.

